

her hjemme at komme til at bygge en Invaliditets- og Alderdomsforsikring op saaledes, at den vil blive virkelig betryggende for de nydende og for Samfundet. Det er selvfølgelig ikke min Mening her at komme ind paa de forskellige Forsikringsssystemer, som man i andre Lande har tænkt sig at gennemføre, eller som man i et enkelt Land har realiseret. Jeg skal lade dette aldeles ligge, da det ikke hører hjemme her, men bare sige som saa, at naar det har vist sig, at man i Tyskland er i Stand til at bygge en Forsikring saaledes, at den, naar Arbejderen har betalt sin Præmie fra sit 16de til sit 45de Aar, giver ham Ret til en Invaliddepension paa 136 Mark og en Alderdomspension paa 106 Mark, som indtræder med hans 70de Aar uden Hensyn til Erhvervsdygtighed, altsaa tilsammen to hundrede og nogle og fyrretyve Mark for et ugentligt Bidrag for den laveste Indtægtsklasse af ca. 6 Øre, saa er dette mindste Beløb, sammenlignet med Gennemsnittet af den Alderdomsforsørgelse, som vi yde herhjemme, og som i 1898 kun var 84 Kr. pr. Individ, et meget stort Resultat. Naar man i Norge har foreslaaet at gennemføre en Invaliditetsforsikring paa et andet Grundlag end i Tyskland, paa Grundlag af — lad mig sige Andelssystemet, og det efter de Beregninger og Undersøgelser, man der er kommen til, viser sig, at det er muligt for en Arbejder for 6 Øre ugentlig at faa en Invaliddepension efter forholdsvis kort Tids Forløb paa 150 Kr. og for hans Kone, hvis det er et Ægtepar, for 3 Øre ugentlig, en Invaliddepension paa 100 Kr., altsaa tilsammen 250 Kr., synes jeg ogsaa, at disse Resultater ere i høj Grad gunstige i Sammenligning med vor Alderdomsforsørgelse. Nu er der et, jeg gerne endnu vilde nævne, nemlig, at en virkelig indgaaende Undersøgelse af Arbejderforholdene herhjemme have vi ikke haft siden 1875 gennem Arbejderkommissionen. Man maa dog huske paa, at hvis man nu skal bygge paa et Materiale, som det er betryggende at bygge paa, kræver den moderne Samfundsudvikling, som den er foregaaet siden 1875, at man paa ny faar en virkelig grundig Undersøgelse af Arbejderforholdene, i hvad Retning man end vil lovgive for Arbejdernes Vedkommende, men i ganske særlig Grad vil dette gøre sig gældende, naar man tænker paa at gennemføre en Forsikringslov. Det har da ogsaa for alle de civiliserede Lande, som have beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, været Opgaven at søge grundig at

faa opredet Arbejderforholdene omkring i Landet. Jeg vil her pege paa den Betynderlighed, at uagtet vi have en Alderdomsforsørgelseslov, er den gennemført under saadanne Forhold, at der ikke en Gang foreligger en Udvalgsbetænkning angaaende denne Lov. Ærede Medlemmer, som ere blevne valgte ind i dette Ting siden 1891 — jeg antager næsten, det er Flertallet — og som kunde have lyst til at undersøge denne Sag nærmere, ville, hvis de søge om en Udvalgsbetænkning i denne Sag, søge denne forgæves, saavel i Haandbiblioteket her i denne Sal som i Biblioteket paa Loftet, da Sagen gik igennem uden Udvalg. Jeg siger ikke dette for at saare nogen Mo'rssjæl, men bare for at pege paa denne Kendsgerning, at en saa ophidset politisk Tid som i 1891 aldeles ikke egner sig til Gennemførelsen af saa store, vigtige Spørgsmaal. Naar vi derfor nu have tilladt os at foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg til at tage dette Spørgsmaal op paa ny til grundig Overvejelse, er det ikke, fordi vi mene, at det er en let Opgave at gaa til. Nej, Forslagsstillerne ere sig fuldt bevidste, at det er en af de tungeste Opgaver, Lovgivningsmagten kan komme til at beskæftige sig med, og at der ligger mange Sten paa den Vej. Det ere vi klare over, men vi gøre det ud fra den Betragtning, at nu ere de Betingelser til Stede, som høre til for i det hele taget at kunne tage et saadant Spørgsmaal op. Vi ere nu inde i rolige politiske Forhold, hvor vi roligt og lidenskabsløst kunne tage Arbejdet op for at realisere denne Tanke, for at foretage de virkelig grundige Undersøgelser, som høre til, og for i det hele taget at kunne med Nytte forhandle Sagen fra alle Partiers Synspunkt, saaledes at den kunde bringes til et Resultat. Altsaa ud fra denne Betragtning, Nødvendigheden af at komme bort fra den nuværende Form for Alderdomsunderstøttelse, og at der nu for første Gang i 30 Aar foreligger virkelige Betingelser for at kunne gaa til Løsningen af denne store Opgave, er det, at vi nu foreslaa atter at gøre et Forsøg paa at knytte Traditionens Traad i Pagt med de sociale Reformtanker, som gøre sig gældende rundt om i Europas Lande, og endskønt vi ikke paa nogen Maade indbilde os, at det sociale Spørgsmaal vil blive løst gennem en saadan Lov, ere vi dog forvissede om, at kunde denne Sag realiseres paa en for de nydende og for Samfundet betryggende Maade, vilde det være et saa